

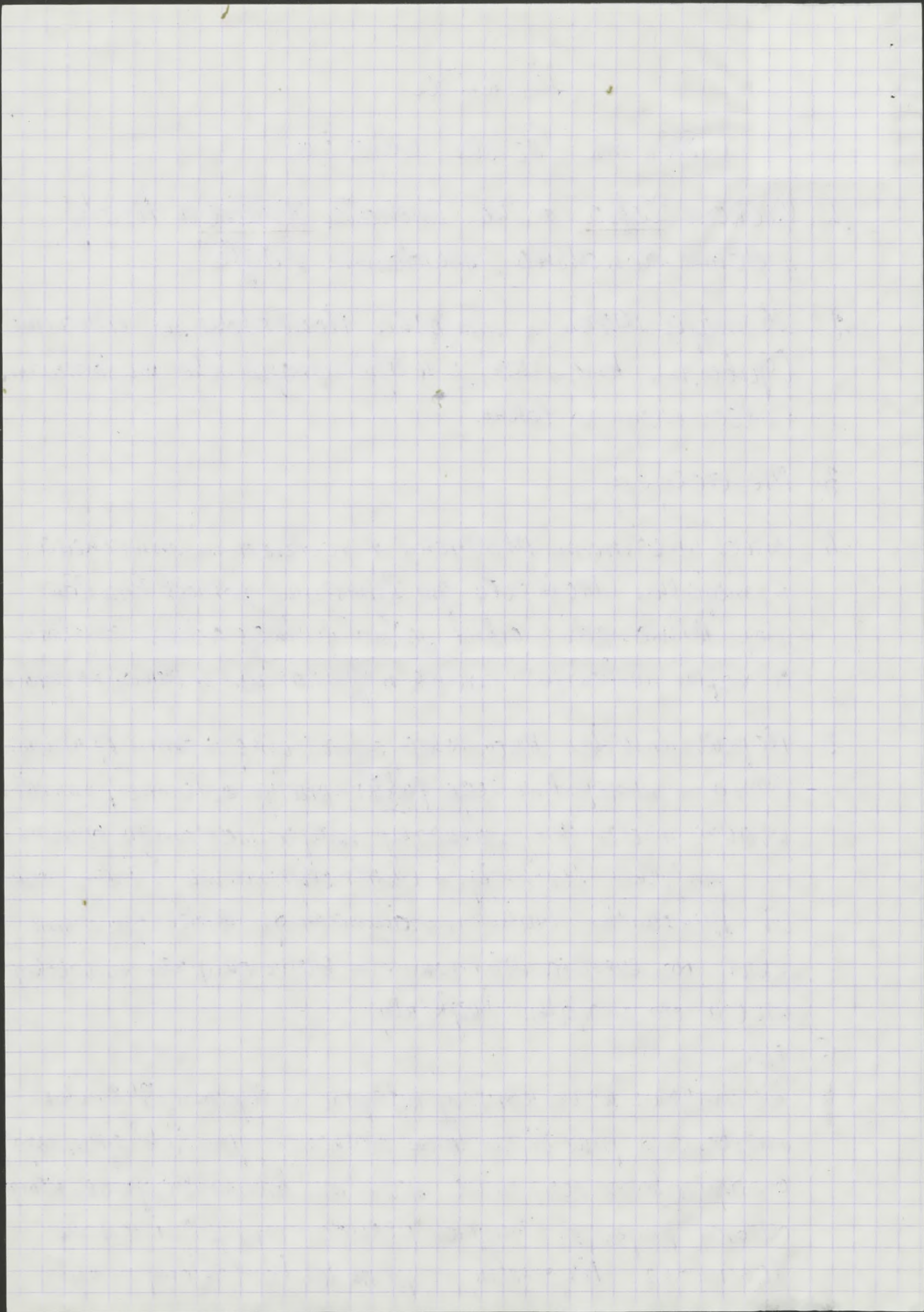
szeklan zofia

38

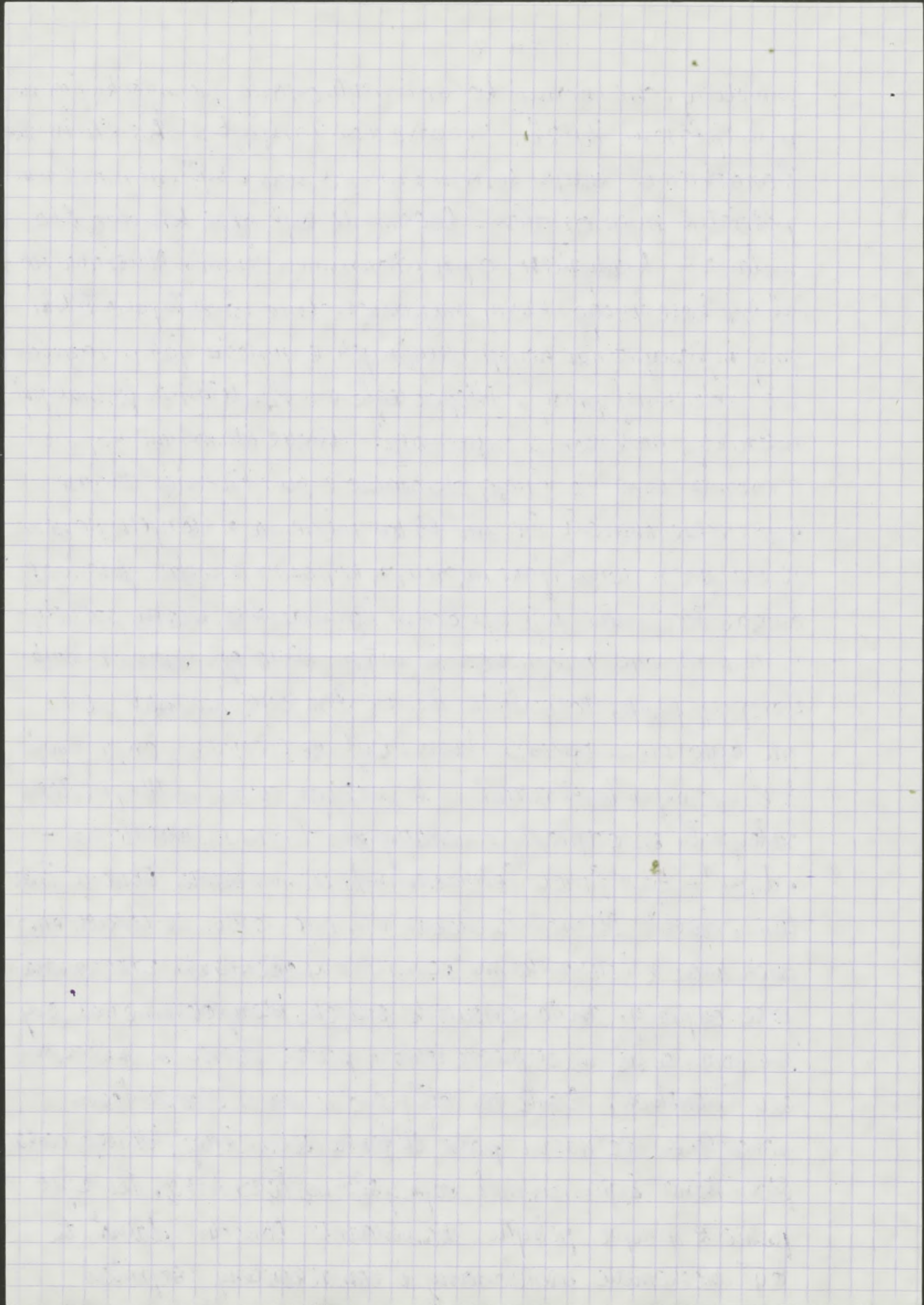
Ankieta

"Stonnik Polski Waferej"

1. Szeklan Zofia córka Michała Krauze i Aeroty z domu Kowalska, pseudonim "Igora"
2. 15 maja 1924r. w majątku Nowosady na Ukrainie (gubernia kijowska), i w tym samym roku przyjechałam z rodzicami do Polski.
3. Nie dotyczy
4. Przed wrześniem 1939 roku z rodzicami mieszkała w majątku Majkerty gm. Rymaszany powiat Brastaw woj. Wilno, gdzie ojciec pełnił funkcję administratora a Zofia rozpoczęła naukę w Gimnazjum w Nowo, Świącicach
5. Napad Związku Radzieckiego na Polskę w dniu 17 września 1939r. i następstwa tego faktu przeżyli boleśnie, ponieważ władze radzieckie nakazały natychmiastowe opuszczenie majątku Majkerty. Szukali schronienia, którego udzielił Aleksander Prutis w Szatunach gm. Widze, gdzie mieszkali do czerwca 1941 roku. W czasie okupacji niemieckiej wrócili do majątku Majkerty
6. Nie
7. Do Związku Walki Zbrojnej wstąpiła w styczniu 1942 roku zwerbowana przez Stanisława Wotkowskiego "Szk" głównego organizatora podziemnej walki na brastawszczyźnie, który celebrował myślenie, przyjęła pseudonim "Igora" i została łączniczką. Najczęstszym punktem kontaktowym był

między, drewniany kościół usytuowany na wysokiej górze
 w miejscowości Puszki. Proboszczem Parafii był ks. Stanisław
 Bohatkiewicz, całym sercem wspierał nas i był inspiratorem
 patriotycznych działań. Organizatorem był brat księdza Sta-
 nislawa - ksiądz Stanisław o pseudonimie „Prom”. Należała do
 niego katedra, który niejednokrotnie służył jako alibi
 przy wykonywaniu konspiracyjnych czynności, jak rozdiele-
 nie podziemnej prasy „Niepodległość” i Biuletyn Informacyjny
 instrukcji, rozkazów i informacji. Ksiądz Stanisław zapłacił
 strasznie cenę za swoją działalność patriotyczną. Władze
 radzieckie skazały go na 25 lat więzienia z których ponad
 10 lat przepracował, jako więzień, w kopalni miedzi. Dla nas
 ksiądz Stanisław był symbolem hartu ducha, wiary, patrioty-
 zmu i miłości bliźniego. W lutym 1942 gdy Związek Walki
 Zbrojnej przekształcono w Armie Krajową, na nasz teren
 przybyło wielu oficerów, którzy byli ze specjalnej organizacji
 AK zwanej „Wachlarzem”. W naszym domu w Miejscach
 odbywały się odprawy i narady z udziałem „Wachlarza” -
 „dipki” - Jan Smęci (cichociemny), Komendanta Obwo-
 dów „dach” Michał Bratokur i innych osób. W takich chwila-
 ch nasz z koleżankami pełniłyśmy obowiązki zabezpiecza-
 jące odprawy. Było także wielu innych, który obserwowali czy
 nie pojawią się niemieccy w postaci patroli niemieckich
 czy litewskich. Pierste też były spotkania w Karolinceach
 posiadłości - folwarku pana Alfonsa Kumickiego, którego córka
 Stanisława była również zaprzyjazzoną łączniczką. Tu było
 jedno z miejsc pobytu Komendanta Obwo-
 dów „dach”, tu był doskonale usytuowany i zamaskowany szpital

konspiracyjny, tu byli siś roinni „Sek” i „Topór” Ernestow Buchemez. Dziśki takim rodzinom konspiracja trwała na mocnych fundamentach.

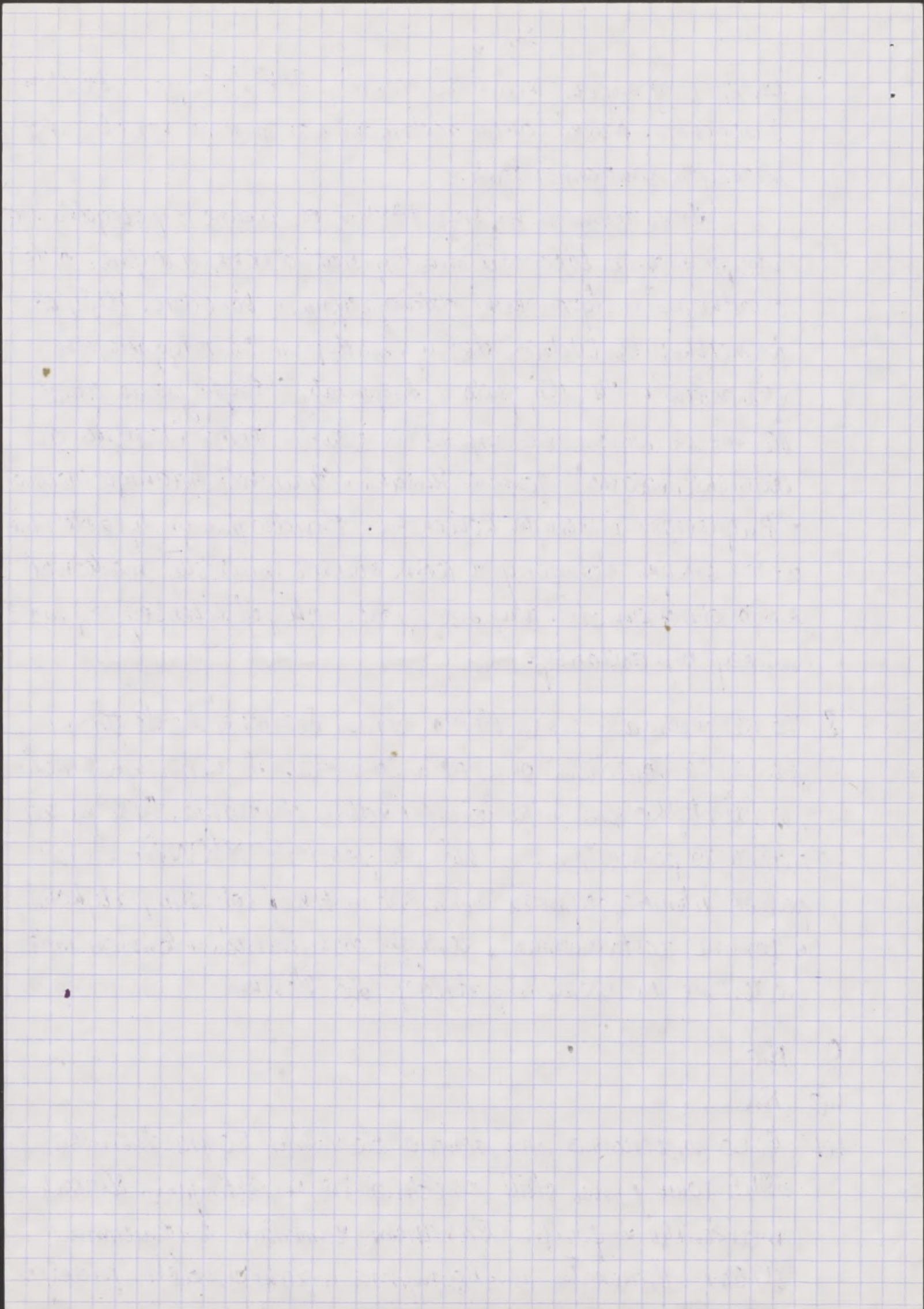
Z nastaniem wiosny 1944 r. działalność polegała na utnymymianiu łączności między siatką konspiracyjną, a jednostkami partyzanckimi, działającymi w obwodzie. Były to jednostki: 85 Oddział dosiny, następnie 23 Brygada AK „Porostów” i 24 Brygada „Dziwisiaty”. Była licna grupa łączników najczęściej współpracująca - „Głona” Stanisława Kermieha, „Kasia” - Jemina Rusak, „Bruska” - Jadwiga Olechno - Augustewicz i Maryla Wołkowska. Bardzo przetrwały obole i me obole lesnych żołnierzy a jednocześnie musieli maskować swoje, działalność, aby nie spostrepli jej litenscy czy mieścecy wywiadownicy.

8 Po wkroczeniu w lipcu 1944 r. Armii Czerwonej na te tereny nastąpiła ponowna okupacja sowiecka. Konspiracja trwała nadal, tylko zmieniła formę i zakres działania. Głównym zadaniem to pomoe tym, na których polowała NKWD - to jest pomoe ukrywającym siś żołnierzom AK i ich sympatykom w formie dostarczania „lewych” dokumentów i kanirowanie po terenie obwoerasu repatriacji do Polski.

9 Nie

10 Nie

11 Jako repatriantka przyjechała do Polski 20 października 1945 roku i na state ośiedliła siś w Kęstnymie. Związek małżeński z Józefem Czekanem zawarła 24 grudnia 1953 r. Pracowała w Kęstnymie w Zakładowach pracy.

str. 4

Szpital Powiatowy, Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Handlu Spółdzielczego i styl z którego w lipcu 1979 r. odezła na emeryturę.

- 12 Medal Wojska Polskiego po raz 1, 2 i 3 nadany dnia 15.08.1948 r. przez Londyn, Krzyż Armii Krajowej, leg. Nr. 12056 nadany dnia 15.07.1973 r. przez Londyn, „Akcja Burza” leg. Nr. I/13/458, Odznaka Weterana Walk o Niepodległość leg. Nr. 375370/6649-1995 r.
- 13 Nie dotyczy
- 14 „Ostatni Raport” Kazimierza Krauze „Wasmiecki” i „W Sztafecie Pokoleń” wydane przez Koło AK w Kęstnymie
- 15 Kserokopia załącznika Nr. 375370 wydane 17.08.1993.

16 Fotografia

Na podstawie zabronionych przez Koło AK w Kęstnymie informacji, szeregowanie do książki „W Sztafecie Pokoleń” opracował

Walenty Klicyński
osobnik Zarządu Koła

Kęstnym, dnia 10 lipiec 2001 r.

